

عنوان مقاله:

طراحی آموزشی و اهمیت آن در آموزش زبان و ادبیات فارسی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شیوا رضایی خواه - دانشجوی کارشناسی پیوسته ی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

مریم قهرمانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته ی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

مریم الهی زاده - دکتری زبان و ادبیات فارسی، عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان یاسوج پردیس کوثر

خلاصه مقاله:

زبان فارسی یکی از زبانهای پرمحتوا و کهن دنیا و ابزار مهم برقراری ارتباط با دیگران است. ادبیات فارسی گفته ها و نوشته های ظریف و زیبا با هدف نشان دادن راه سعادت جامعه و آسایش نسل فعلی و پیشرفت آینده است. در این تحقیق به طراحی آموزشی و اهمیت آن در آموزش زبان و ادبیات فارسی می پردازیم. آموزش زبان و ادبیات فارسی به عنوان یکی از حوزه های یادگیری مهم از یک سو با درک و فهم مفاهیم و آموخته های دیگر حوزه های یادگیری ارتباط دارد و از دیگر سو ریشه در داد و ستدهای فرهنگی قومی، بومی و ملی دارد. توجه ویژه به تاثیرگذاری برنامه درسی زبان و ادب فارسی در آموزش به عنوان یک اصل آموزشی، ایجاب می کند تا دست اندرکاران نظام برنامه ریزی درسی به طور جدی، تمامی مولفه ها و عناصر آن را طراحی و تدوین کنند. برای آموختن زبان و ادبیات فارسی نیاز به طراحی روشهای آموزشی مناسب و توجه معلم به مولفه های گوناگون، اعم از شرایط روش آموزش، ویژگیهای معلم و مشخصات دانش آموزان است. این همه در کنار ماهیت محتوای آموزشی مورد نظر میتواند راهنمای مناسبی برای طراحی روش آموزشی باشد. با این نگاه، تنها نو بودن روش آموزش، ملاک انتخاب معلم نیست و لازم است در طراحی آموزشی، تناسب و ارتباط روش با مقصود یادگیری از جنبه های گوناگون مورد توجه و بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، آموزش، حل مسئله، زبان فارسی، همیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270712>

